

Μαθαίνω ταξιδεύοντας VI

Αυστριακό Τιρόλο

Μια εκδρομή του 1^{ου} Γυμνασίου Μελισσίων

Απρίλιος 2007

Πρόλογος

Είναι ο Μέγας Αλέξανδρος με τον Όμηρο και τον Οδυσέα Ελύτη.

Είναι η Θεά Αθηνά με τη Μαρία Κάλλας και τη Μελίνα Μερκούρη.

Είναι τριάντα ακόμα προσωπικότητες της ελληνικής ιστορίας που έδωσαν ραντεβού στο Seefeld in Tirol στις 13 Απριλίου 2007.

Είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες του 1^{ου} Γυμνασίου Μελισσίων που παρουσίασαν στους μαθητές της μαγευτικής αυστριακής πόλης ένα θεατρικό δρώμενο θαυμάσιο στη σύλληψη και άρτιο στην εκτέλεση, φορώντας εντυπωσιακές στολές και κάτω από μια θαυμάσια μουσική αποτύπωσαν την ιστορία της Ελλάδας με όλα τα διάσημα πρόσωπα από την ιστορία, τη τέχνη, τον αθλητισμό, τη πολιτική και την επιστήμη.

Είναι το εφταήμερο ταξίδι στην Αυστρία, υλοποιώντας πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας περί ανταλλαγών και αδελφοποιήσεων, που πραγματοποιήσα με τους 6 συναδέλφους μου και τους 41 μαθητές μας.

Πιστεύω ότι είναι εξαιρετικά χρήσιμο για τους μαθητές να έρχονται σε επαφή με άλλα συστήματα, νοοτροπίες και πολιτισμούς. Να γνωρίσουν τον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο και τους ανθρώπους τους ώστε να αντιλαμβάνονται πώς πρέπει να δρουν να επικοινωνούν και να συνεργάζονται σ' αυτόν, όπως επίσης πώς να εδραιώσουν την ευρωπαϊκή διάσταση των σπουδών τους σε όλα τα επίπεδα.

Με το σύνθημα Μαθαίνω ταξιδεύοντας» για έκτη χρονιά οι μαθητές μας πραγματοποιούν ταξίδι στο εξωτερικό, προσπαθώντας πάντα να έχουν μαζί τους γνώση, σεβασμό και ευαισθησία για το περιβάλλον της χώρας που επισκεπτόμαστε, ώστε η περιπέτεια που λέγεται ταξίδι να γίνει ψυχαγωγία και χαρά για την ανακάλυψη νέων τόπων και ανθρώπων.

Κορμπάκης Θεόδωρος

Εμείς και το «μαθαίνω ταξιδεύοντας»

Για έκτη χρονιά, το «μαθαίνω ταξιδεύοντας» αναζήτησε τον προορισμό του αυτή τη φορά στο γραφικό Τυρόλο της Αυστρίας. Όπως και όλες τις προηγούμενες φορές, ο προορισμός ήταν μόνο η αφορμή ώστε να συγχωνεύσουμε τα εκ πρώτης όψεως ασυμβίβαστα: την ψυχαγωγία με τη μάθηση, την πειθαρχία με το σεβασμό στην ατομικότητα, την αυτονομία με την κοινωνικότητα. Επιμένουμε λοιπόν να «μαθαίνουμε ταξιδεύοντας», μακριά από το μαυροπίνακα και από τετράδια, αλλά με ανοιχτό το νου μας στο καινούργιο, με σεβασμό στον τόπο, τους ανθρώπους γύρω μας και προπαντός στους εαυτούς μας. Περιπτώ να αναφέρουμε ότι σε αυτά τα «μαθήματα» όλοι μας οι μαθητές είναι άριστοι. Τους ευχόμαστε να συνεχίσουν πάντα να αριστεύουν, εκεί έξω, στην αληθινή ζωή.

Εκ μέρους της ομάδας των συνοδών καθηγητών,
Σωτήρης Χαϊμαντάς

Η διαδρομή μας

Seefeld in Tirol

Το Τιρόλο είναι μια από τις 9 αυτόνομες περιοχές της Αυστρίας και πρωτεύουσά της το αρχοντικό μεσαιωνικό Innsbruck -120 χιλιάδες κάτοικοι – στην αγκαλιά των Άλπεων κάτω από την κορυφή Χαγκελάκερ.

Το Innsbruck πήρε το όνομά του από τον ποταμό Ίν που το διασχίζει και ήταν η αγαπημένη πόλη του Μαξιμιλιανού του 1^{ου}, όπου στο κέντρο δεσπόζουν τα ανάκτορα με το βασιλικό οικόσημο. Το ιστορικό κέντρο αναλλοίωτο. Ποίημα. Μικρά γουστόζικα μαγαζάκια με διάφορα σουβενίρ και κεντράκια. Σπίτια παλιά, πανέμορφα, με τη χρονολογία κατασκευής τους στη πρόσοψη, 1452, 1567, 1749 κ.ά., ζωγραφισμένα και σχεδιασμένα, σαν πασπαλισμένα με χρωματιστή ζάχαρη, εναλλασσόμενου ρυθμού, μπαρόκ και ροκοκό, πάνω σ'ένα πεντακάθαρο και καλοδιατηρημένο καλντερίμι. Το διοικητικό κέντρο με τη χρυσή στέγη, λουλουδιασμένα μπαλκόνια και 2700 επίχρυσες πλάκες.

Πολλά θέρετρα θερινών και χειμερινών διακοπών κατακλύζουν ολόκληρο το Τιρόλο, με πολλές χιονοδρομικές πίστες, παλιά και καινούρια αρχοντικά και εντυπωσιακές ξενοδοχειακές μονάδες. Εκπληκτική διαδρομή. Δαιδαλώδεις καλοφτιαγμένοι δρόμοι που ανηφορίζουν και κατηφορίζουν τα βουνά. Καταπράσινα πεντακάθαρα χωριουδάκια, αμέτρητα σαλέ με λουλουδιασμένα μπαλκόνια, πανύψηλα δέντρα, γαλαζοπράσινες λίμνες που καθρεφτίζουν στα νερά τους τις πανύψηλες κορυφές των γύρω βουνών. Καταρράκτες και ποτάμια. Η μαγεία και η ομορφιά χωρίς προδοσία, ενσωματωμένη στο μέτρο, το γούστο, τη παράδοση και τη λογική. Όλα είναι κτισμένα και τοποθετημένα, όπως πρέπει να είναι κτισμένα και τοποθετημένα. Το χωριό Seefeld σε υψόμετρο 1200 μέτρα, απέχει 25 χιλιόμετρα από τα Innsbruck, είναι ένα πολυπρόσωπο χωριό, μαγνήτης

για πολλούς επισκέπτες που θέλουν να συνδυάσουν τη φύση και τον αθλητισμό. Το γοητευτικό τιρολέζικο χωριό προσφέρεται και για όσους δεν κάνουν σκι. Προσφέρεται για ξεκούραση, αλλά έχει άφθονες δραστηριότητες για όλες τις ηλικίες, όπως παγοδρομίες, χόκεϊ επί πάγου, βόλτες με έλκηθρο, μπάνιο και λασπόλουτρα στη μεγάλη δημόσια πισίνα.

Το Seefeld έχει έντονη νυχτερινή ζωή με πολλά εστιατόρια, μπαρ, αλλά και καθημερινές εκδηλώσεις. Ιδιαίτερα την περίοδο των εορτών πραγματοποιούνται υπαίθρια κονσέρτα, ενώ χορωδίες τραγουδούν χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Ξεχωριστό είναι το πρωτοχρονιάτικο Ski Jumping. Για τις αγορές σας υπάρχουν πολύ ωραία καταστήματα και στο Seefeld και στο Innsbruck, ενώ αξίζει να δείτε από κοντά το δημόσιο παζάρι που γίνεται στο Innsbruck κάθε πρωί κι'όσοι θέλουν να κυνηγήσουν τη τύχη τους μπορούν να περάσουν το βράδυ τους στο καζίνο της πόλης.

Γιάννης Μπαβέλης

Χαιρετισμός του Διευθυντή στους αυστριακούς μαθητές και καθηγητές

Κύριε Διευθυντά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες.

Ευχαριστούμε θερμά που μας δέχεστε σήμερα στο σχολείο σας και την όμορφη πόλη σας.

Κύριος στόχος της επίσκεψής μας στην Αυστρία είναι να έλθουμε σ' επαφή και αλληλεπίδραση τους εκπαιδευτικοί και μαθητές του σχολείου μας με συναδέλφους και μαθητές μιας άλλης ευρωπαϊκής χώρας.

Πιστεύουμε ότι είναι εξαιρετικά χρήσιμο για τους μαθητές να έρχονται σε επαφή με άλλα συστήματα, νοοτροπίες και πολιτισμούς. Να γνωρίσουν έναν ευρύτερο Ευρωπαϊκό χώρο και τους ανθρώπους τους ώστε να αντιλαμβάνονται πώς πρέπει να δρουν να επικοινωνούν και να συνεργάζονται μέσα σ' αυτόν. Μια συνάντηση που έχει να κάνει με νέα παιδιά που θα βοηθήσουν στο νέο δρόμο που ανοίγει η Ευρώπη των 450 εκατομμυρίων, ένας δρόμος που στηρίζεται σε σχέσεις φιλίας, ευημερίας και ειρήνης ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα πολλά και δύσκολα προβλήματα όπως είναι η απειλή της παγκόσμιας ειρήνης, το περιβάλλον, η ανεργία, η εκμετάλλευση και άλλα. Η Ελλάδα και η Αυστρία συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η ελληνοαυστριακή φιλία συνεχώς αναπτύσσεται. Πολλοί συμπατριώτες σας επισκέπτονται το καλοκαίρι την πατρίδα μας και απολαμβάνουν τις θαυμάσιες θάλασσές μας και το λαμπρό ήλιο της χώρας μας, ενώ δεν είναι λίγοι οι Έλληνες που το χειμώνα επισκέπτονται τα όμορφα αυστριακά βουνά και επιδίδονται σε χειμερινά σπορ.

Σας ευχόμαστε καλή πρόοδο στις σπουδές σας και καλή προκοπή στη χώρα σας.

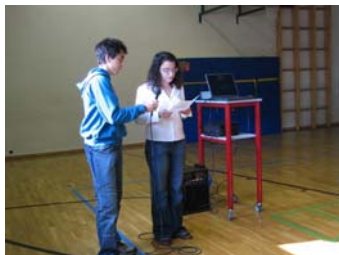

Χαιρετισμός Ελλήνων μαθητών

Αγαπητοί μας φίλοι και συμμαθητές,

είμαστε μαθητές και μαθήτριες της Τρίτης τάξης του 1^{ου} Γυμνασίου Μελισσίων. Τα Μελίσσια είναι ένα προάστιο της Αθήνας και βρίσκεται 15 km βόρεια από το κέντρο της πόλης, στους πρόποδες του Πεντελικού όρους.

Από τα σπλάχνα του βουνού αυτού οι Έλληνες πήραν το λευκό μάρμαρο για να χτίσουν τα μνημεία της Ακρόπολης και το στάδιο της Αθήνας, όπου για πρώτη φορά το 1896 έγιναν οι σύγχρονοι ολυμπιακοί αγώνες. Σκοπός του ταξιδιού μας είναι να γνωρίσουμε την όμορφη χώρα και πόλη σας, να σας μεταφέρουμε το μήνυμα της ειρήνης της παγκόσμιας φιλίας και συνεργασίας των λαών, αξίες που γεννήθηκαν στην Αρχαία Ολυμπία.

Φίλοι Αυστριακοί συμμαθητές, σήμερα που η παγκόσμια ειρήνη κινδυνεύει και οι αδύναμοι λαοί υποφέρουν από τους ισχυρούς της γης εμείς η νέα γενιά ας ενώσουμε τα χέρια για να διώξουμε τον εφιάλτη του πολέμου από τη γη. Ευχόμαστε καλή προκοπή σε σας και στην όμορφη πατρίδα σας.

Περνώντας τα σύνορα

Η μέρα που ονειρευόμουν και περίμενα με τόση λαχτάρα πίστευα πως ποτέ δεν θα έρθει, και όμως ήρθε! Θα αντικρίζαμε χίλια χρώματα και σχήματα που αλλάζουν από

λεπτό προς λεπτό, μαγικές εικόνες σαν παιδικό παιγνίδι σε μια από τις πιο μαγευτικές χώρες του κόσμου, την Αυστρία. Οι αιώνες έχουν πλάσει τη χώρα με δύο ξεχωριστές όψεις. Η πρώτη γοητευτική και ρομαντική, είναι εκείνη του ωραίου γαλάζιου Δούναβη της Βιέννης και η άλλη είναι η όψη που διαμόρφωσαν τα βουνά, το περήφανο πνεύμα του Τιρόλο όπου κάθε χωριό, κάθε κοιλάδα κλείνει μια κοινότητα που κάνει ό,τι μπορεί για να

διατηρήσει τις προαιώνιες παραδόσεις της. Δύο διαφορετικές όψεις, δύο διαφορετικοί κόσμοι, οι οποίοι δεν συγκρούονται αλλά αλληλοσυμπληρώνονται αρμονικά μέσα στη κοινή αίσθηση της εθνικής δόξας.

Από την πρώτη στιγμή της άφιξης στην Ιταλία οι σκέψεις διαπερνούσαν το μυαλό μου με ταχύτητα φωτός. Άλλη γλώσσα, άλλες συνήθειες, άλλος τρόπος ζωής, άλλος πολιτισμός. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής, τότε δεξιά τότε αριστερά, υψώνονταν μπροστά μας βουνά με εντυπωσιακές κορυφές χαμένες μέσα στα σύννεφα. Πότε-πότε ορθώνονταν η επιβλητική σιλουέτα κάποιου μνημείου. Όπου και να κοιτούσες έβλεπες κτήρια μικρά-μεγάλα, σπίτια, μαγαζιά φτιαγμένα με καλαισθησία χωρίς διάθεση εντυπωσιασμού. Πλησιάζαμε το Μπολτζάνο, μια πόλη της Βόρειας Ιταλίας. Μετά την άφιξη μας με μια γρήγορη ματιά και μια βόλτα στους δρόμους της πόλης μπορούσες να μαντέψεις τί θα επακολουθήσει. Ύστερα από αρκετές ώρες ταξίδι μπορούσαμε να διακρίνουμε από μακριά τον τελικό προορισμό μας, το χωριό Ζέεφελντ. Αντικρίζαμε όσο πλησιάζαμε μικρά χωριουδάκια και τις Άλπεις “το βασίλειο του χιονιού” να εξέχουν. Το “βασίλειο του χιονιού” στα παραμύθια της γιαγιάς ήταν ένα μακρινό και άπιαστο όνειρο, με φόντο το απέραντο λευκό. Στα μαθητικά θρανία μάθαμε για τη Ρωσία τις Σκανδιναβικές χώρες και τα Ιμαλάια όπου η βαρυχειμωνιά και το χιόνι δοκιμάζουν τις ανθρώπινες αντοχές. Και τώρα σαν έφηβοι μας συναρπάζουν ντοκιμαντέρ ή κινηματογραφικές ταινίες με θέμα τους αιώνιους πάγους που έχουν συνδεθεί με το όνομα Αλάσκα. Μα τελικά δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε στην άκρη του πλανήτη για να ανακαλύψουμε το βασίλειο του πάγου, αρκεί μια επίσκεψη στις Άλπεις στην Αυστρία.

Την επόμενη ημέρα είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε όσο καλύτερα γινόταν τον τόπο διαμονής μας. Ένα χωριό που το χαρακτηρίζει η γραφικότητα, η ηρεμία αλλά και η αυστηρότητα. Τα σπίτια περιποιημένα, σχεδιασμένα σαν πασπαλισμένα με χρωματιστή ζάχαρη. Τα παρτέρια με τα πολύχρωμα λουλούδια γλύκαιναν την όψη τους, με μια ματιά νόμιζες ότι τα αγκαλιάζεις! Τις επόμενες ημέρες επισκεφτήκαμε χωριά (Ιγκλς) και πόλεις (Ίνσμπρουκ) που κεντρίζουν το ενδιαφέρον. Έντονο

ενδιαφέρον μας προκάλεσε ο εντυπωσιακός διάκοσμος των κτηρίων μπαρόκ ρυθμού. Σίγουρα κάποτε εδώ θα δόθηκε ένα ρεσιτάλ αρχιτεκτονικής! Επισκεφτήκαμε αξιοθέατα όπως η Χρυσή στέγη, στο Ίνσμπρουκ, σύμβολο μεγαλείου και δύναμης.

Μια από τις αξέχαστες εμπειρίες μας ήταν όταν διασχίσαμε τις Άλπεις με το τελεφερίκ. Το ύψος των 2966 μέτρων κόβει την ανάσα. Από εκεί ψηλά αγναντεύαμε το ορεινό τοπίο, η μια κορυφή μετά την άλλη χάνονταν στην απεραντοσύνη των Άλπεων σαν κύματα μιας πέτρινης, αυστηρής θάλασσας. Οι αθλητικές προτιμήσεις των αυστριακών συνδέονται με τις γεωγραφικές δυνατότητες της χώρας, όπως το σκι το οποίο βασιλεύει αδιαφιλονίκητο στις Άλπεις. Το τελευταίο βράδυ παραμονής μας στην Αυστρία, τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα, χαρά αλλά και θλίψη. Χαρά διότι καταφέραμε να γνωρίσουμε έναν άλλο πολιτισμό αλλά και θλίψη διότι θα τον αποχαιρετούσαμε. Άλλωστε όμως ας μη ξεχνάμε ότι κάποτε όλα τα καλά τελειώνουν και έρχονται πάντα νέα!

Καθώς αποκρινόμασταν και κοιτούσα ίσως για τελευταία φορά αυτό το μαγευτικό τοπίο, τα βουνά ξυπνούσαν μέσα μου μια υπόσχεση επιστροφής.

Ράλλιου Νίκη

Οδοιπορικό

Ανοιξιάτικο πρωινό Απριλίου. Η μέρα προβλέπεται ζεστή. Ο ενθουσιασμός και η επιθυμία μας για νέες εμπειρίες δεν μπορεί να κρυφτεί.

Το ταξίδι μας αρχίζει Επιβιβαζόμαστε στο πολυτελέστατο λεωφορείο του κυρίου Γιώργου και...έτοιμοι για αναχώρηση!

Η πρώτη διανυκτέρευση θα γίνει στο πλοίο. Το οποίο είναι φοβερό Παρόλο που η εν πλω διαμονή μας, θα διαρκέσει περίπου ένα εικοσιτετράωρο, με τις εσωτερικές του εγκαταστάσεις, η ώρα πέρασε ευχάριστα. Η επόμενη ημέρα ξημερώνει και αποβιβαζόμαστε στο λιμάνι της Ανκώνα. Προορισμός μας πάντα η Αυστρία.

Η διαδρομή είναι μαγευτική. Αφήνουμε πίσω τα γκριζοκάστανα κτίρια της Ανκώνα, διασχίζοντας

δρόμους ανάμεσα σε λιβάδια και εκτάσεις σε αποχρώσεις απλού πράσινου. Κυριαρχεί η αρμονία της φύσης. Λόγω της πολύωρης διαδρομής μέσα στο πούλμαν κάνουμε στάση στην ιταλική πόλη Μπολτζάνο. Πλακόστρωτοι δρόμοι, μεγάλες πλατείες, εκκλησίες παραδοσιακής αρχιτεκτονικής και γραφικές καφετέριες. Είναι επίσης εντυπωσιακό το πόσοι άνθρωποι τόσο εκεί όσο και στη Αυστρία αργότερα. μετακινούνται με το ποδήλατο. Δεν μου φάνηκε περίεργο που δεν είδα ανθρώπους με παραπάνω κιλά!... Η μέρα περνά, βραδιάζει και επιτέλους φτάσαμε! Ναι είμαστε

στην Αυστρία! Αν και κουρασμένοι ο ενθουσιασμός είναι φανερός. Το ξενοδοχείο παραδοσιακό και όμορφο. Καθώς δεν έχουμε πολλά χρονικά περιθώρια, τακτοποιούμαστε στα δωμάτια και μετά από ένα καλό δείπνο, με την υπέροχη γεύση της τοματόσουπας, ησυχάζουμε.

Με το ξημέρωμα της επόμενης μέρας και τις χιονισμένες Άλπεις για φόντο επισκεφτήκαμε το σχολείο του Seefeld όπου εκεί θα παρουσιάζαμε ό,τι είχαμε ετοιμάσει από την Αθήνα. Αν και η υποδοχή δεν ήταν όσο θερμή θα θέλαμε, η παρουσίαση πραγματοποιήθηκε. Αυτό όμως που μας εντυπωσίασε είναι το ίδιο το σχολείο. Ήταν πεντακάθαρο και στο γυμναστήριο εκτός από την καθαριότητα, υπήρχαν

εγκαταστάσεις για αναρρίχηση, μπάσκετ και μπάρες γυμναστικής. Μετά από το σχολείο είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε το χωριό. Βόλτα στο Seefeld λοιπόν...

Σε όλο το χωριό κυριαρχούσε η απόλυτη τάξη των πραγμάτων, των σπιτιών, αλλά και αρκετή ησυχία. Ξύλινα σπίτια, καθαροί κήποι, πολύ πράσινο και πάντα οι χιονισμένες Άλπεις σαν "φόντο". Στο κέντρο του χωριού βρίσκονται όλα τα καταστήματα και ο σιδηροδρομικός σταθμός απ' όπου πήραμε το τρένο το απόγευμα με προορισμό το Innsbruck, μια πόλη κοντινή στο Seefeld. Η διαδρομή ήταν πραγματικά εκπληκτική. Περνάμε από χαράδρες, δάση, γκρεμούς, χωριουδάκια, κάμπους και καταπράσινα λιβάδια. Το Innsbruck είναι μια πολύ όμορφη πόλη. Κάναμε βόλτες, χαθήκαμε στα σοκάκια της, περπατήσαμε στις πλατείες της και φυσικά ασυνήθιστοι από τις ελληνικές συνήθειες παραλίγο να συγκρουστούμε με βιαστικούς ποδηλάτες. Έτσι λοιπόν, καταλάβαμε, νιώσαμε, γνωρίσαμε, γευθήκαμε την Αυστριακή κουλτούρα.. Στο Innsbruck επανερχόμαστε την επόμενη μέρα, αλλά αυτή τη φορά είχαμε σα σκοπό να δοκιμάσουμε τις δυνάμεις μας. Θα πηγαίναμε για πεζοπορία στις Άλπεις! Μικροί και μεγάλοι περπατήσαμε, ανεβήκαμε, κουρασθήκαμε, ιδρώσαμε, λαχανιάσαμε αλλά τελικά τα καταφέραμε να φτάσουμε στο στόχο μας. Σε ένα μέρος πραγματικά φανταστικό. Σ' ένα καταπράσινο τοπίο με υπέροχη θέα και την Αυστρία να αχνίζει κάτω από το ζεστό ήλιο, ένα στέκι για τους οδοιπόρους. Ιδανικός τόπος για να ξεαποστάσεις και να ηρεμήσεις. Αφού ξεκουραστήκαμε πήραμε το δρόμο του γυρισμού. Η κατηφόρα ευτυχώς πάντα είναι πιο εύκολη. Βόλτα στο Igls ένα κοντινό χωριό και επιστροφή στο ξενοδοχείο για δείπνο. Η επόμενη ημέρα επιφύλασσε εκπλήξεις.

Μετά από ένα καλό πρωινό, ήμαστε έτοιμοι για αναχώρηση. Προορισμός μας η Γερμανία και η ψηλότερη κορυφή των γερμανικών Άλπεων. Για να φτάσουμε στη κορυφή μετακινηθήκαμε με τελεφερίκ, ανεβαίνοντας στη κορυφή 2966 μέτρων. Όσο υψωνόμαστε τόσο πιο φανταστικά ήταν. Το τοπίο με διαφορετικές εικόνες μας άφηνε άναυδους. Αν και κατά τη διαδρομή, υπήρχε ένα μικρό συναίσθημα φόβου,

σίγουρα χάθηκε μέσα στη μαγεία της φύσης. Στη κορυφή η θέα σου κόβει την ανάσα. Το μάτι δεν χορταίνει ομορφιά. Δεν σκεφτόμαστε τίποτα. Οι κατάσπρες πλαγιές από

τη μια και η λίμνη από την άλλη στιγματίζουν το τοπίο και το μυαλό μου. Οι φωτογραφικές μηχανές δεν σταματάνε να τραβάνε...

Στην επιστροφή πάλι κάτι νέο μα περίμενε. Κατεβήκαμε με τον οδοντωτό σιδηρόδρομο. Η διαδρομή της μιας ώρας περίπου, με το μαγευτικό τοπίο μια να λάμπει μπροστά μας και την άλλη να χάνεται στα τούνελ του βουνού. Στο γυρισμό η επιθυμία μας να παίξουμε με το χιόνι πραγματοποιήθηκε. Σε μια κατάλευκη πλαγιά λοιπόν, αρχίσαμε να τρέχουμε και οι χιονόμπαλες εκτοξεύονταν συνεχώς!

Υπέροχες στιγμές... μα ακόμα

δεν ξέραμε ποιος θα είναι ο επόμενος προορισμός μας. Όταν ανακοινώθηκε η ιδέα να επισκεφτούμε το Μόναχο, η αντίδρασή μας δεν ήταν ήρεμη. Χωρίς δεύτερη σκέψη και συζήτηση και με μια μικρή ενοχή παρανομίας μια και το Μόναχο δεν ήταν στο πρόγραμμα, ξεκινάμε. Η πόλη είναι καταπληκτική. Έχουμε ελεύθερο χρόνο για βόλτες. Περιπατήσαμε τον εμπορικότερο και κεντρικότερο πεζόδρομο, συναντήσαμε πλανόδιους καλλιτέχνες, ο καθένας είχε να δείξει και κάτι διαφορετικό (ένας μάλιστα είχε ντυθεί σιντριβάνι). Το Μόναχο είναι πολύ όμορφη πόλη. Με κτίρια γερμανικής ιδιόρρυθμης αρχιτεκτονικής και επιβλητικές εκκλησίες σα κάστρα και τα πάντα (δρόμοι, πλατείες, πάρκα, φανάρια, καταστήματα κλπ.) σε μια αρμονική τάξη, έτσι ώστε πουθενά να μη κουράζεται το μάτι του επισκέπτη. Με λίγα ψώνια για σουβενίρ και τις φωτογραφικές μας μηχανές γεμάτες, επιστρέφουμε στο ξενοδοχείο. Εννοείται πως το μυαλό μας, έχει μείνει πίσω...

Είναι οι τελευταίες στιγμές στο χωριό. Ξημερώματα Δευτέρας. Αν και εγκαταλείπουμε το ξενοδοχείο, δεν έχουμε συνειδητοποιήσει ότι επιστρέφουμε. Το λεωφορείο κατευθύνεται προς Ανκώνα. Με λίγες ενδιάμεσες στάσεις φτάνουμε και επιβιβάζομαστε στο πλοίο. Πόσο παράξενο ! Μόλις πριν πέντε μέρες προορισμός μας ήταν η Αυστρία.

Στο καράβι η ώρα περνά ευχάριστα. Το βράδυ όλοι βάζουν τα καλά τους, καθώς η disco θα λειτουργήσει. Αν και η βραδιά δεν ήταν και όπως την είχαμε φανταστεί, καταλήγουμε στα δωμάτιά μας.

Το πρωί πιάνουμε λιμάνι. Είμαστε στην Ελλάδα. Δεν αργούμε να πάρουμε το δρόμο προς Αθήνα. Μετά από λίγες ώρες το πούλμαν βρίσκεται έξω από το σχολείο. Πώς πέρασαν τόσο γρήγορα οι μέρες; Σα να ήταν όνειρο.

Τώρα μετά από λίγο καιρό, θυμόμαστε, ενθουσιαζόμαστε, νοσταλγούμε. Οι εικόνες και οι αναμνήσεις χαραγμένες στο μυαλό. Έχουν μείνει φωτογραφίες, να θυμίζουν πώς περάσαμε, αυτό το εφταήμερο ταξίδι μας που πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο του 2007. Πέρασαμε υπέροχα:

Ευχαριστούμε για όλα.

Ντάτσικα Θεοδώρα

Σκέψεις επιστρέφοντας

Με χαρά ζωγραφισμένη στα πρόσωπα μαθητών και καθηγητών, ξεκίνησε αυτό το πολυζήλευτο ταξίδι με προορισμό την Αυστρία.

Η διαδρομή μας προς την Πάτρα κύλησε με χαμόγελα στο πρόσωπα και ευχές από τους γονείς μας φυλαγμένες στο βάθος του μυαλού και της καρδιάς μας. Η πρώτη μας στάση στον Ισθμό της Κορίνθου, μπορώ να πω μας έδωσε μια στάλα περηφάνιας γιατί συναντηθήκαμε με συνομήλικους μαθητές άλλων σχολείων που ο προορισμός τους ήταν η Ιταλία ή κάποιο ελληνικό χωριό και είμαστε οι μόνοι που πηγαίναμε τόσο μακριά. Η δεύτερη στάση μας ήταν στην αξιοθαύμαστη εκκλησία του Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα. Ύστερα από την προσευχή όλων μας για να έχουμε ένα καλό ταξίδι και να επιστρέψουμε όλοι καλά, έφτασε η ώρα της επιβίβασης στο πλοίο και της τακτοποίησης στις καμπίνες. Αμέσως μετά οι περισσότεροι κατεβήκαμε να

πάρουμε το μεσημεριανό μας στο self service και αργότερα άρχισε η εξερεύνηση του πλοίου.

Το απόγευμα προς το βραδάκι αρχίσαμε (κυρίως τα κορίτσια) να ετοιμαζόμαστε μήπως μας αφήσουν έστω και για λίγο στη ντίσκο του карабиού, αλλά απ'ότι φάνηκε ο αντρικός πληθυσμός του πλοίου είχε άλλα σχέδια αφού εκείνο το βράδυ είχε ποδόσφαιρο. Απογοητευμένες, ανέβηκαν στις καμπίνες και περάσαμε το βράδυ βλέποντας ταινίες, άλλες προτίμησαν να δουν

ποδόσφαιρο και άλλοι επιχείρησαν να κάνουν ένα πάρτυ στο διάδρομο αλλά χωρίς επιτυχία καθώς οι συνεπιβάτες ήθελαν να ξεκουραστούν. Το επόμενο πρωινό είχαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε το πιλοτήριο, μια ευκαιρία που μας γέμισε εντυπώσεις και γνώσεις.. Ύστερα από αυτή την "επίσκεψη" επιστρέψαμε στις καμπίνες για να ετοιμάσουμε τα πράγματά μας καθώς η ώρα της αποβίβασης δεν αργούσε. Φτάνοντας στο λιμάνι της Ανκώνα μαθητές και καθηγητές ξεχυθήκαμε στο κατάστρωμα αγναντεύοντας το. Η αγωνία για το τι μας περίμενε πέρα από το πολύβουο λιμάνι της Ανκώνα ξεχείλισε και αντικαταστάθηκε από την ανυπομονησία.

Στο πούλμαν μετά το καλημέρισμα του κ. Κορμπάκη και τα λόγια της ξεναγού επικρατούσε ησυχία γιατί κοιτούσαμε και θαυμάζαμε τις απέραντες καλλιεργήσιμες και περιποιημένες εκτάσεις γης που δεν θύμιζαν και πολύ την Ελλάδα μας. Η διαδρομή προς το Μπολτζάνο ήταν εκπληκτική αλλά δεν ήταν ούτε μια σταγόνα αυτού που ακολουθούσε. Η στάση μας στην Ιταλική αυτή πόλη έφτασε για να θαυμάσουμε τα κύρια μνημεία της και να ξεκουραστούμε γιατί το υπόλοιπο ταξίδι προβλεπόταν κουραστικό και μακρύ. Αργά το βράδυ φτάσαμε στο γραφικό χωριό Seefeld. Μετά το δείπνο και την ενημέρωσή μας για το αυριανό πρόγραμμα έφτασε η ώρα της ξεκούρασης για όλους μας.

Την επόμενη ημέρα (Παρασκευή 13 Απριλίου 2007) επισκεφτήκαμε το σχολείο του Seefeld όπου γνωρίσαμε συνομήλικους μαθητές με τους οποίους συζητήσαμε προκειμένου να κατανοήσουμε τη νοοτροπία και τα γούστα τους. Εκείνη την ημέρα παρουσιάσαμε το δρώμενο για το οποίο τόσο είχαμε κοπιάσει καθηγητές και μαθητές. Εδώ πρέπει να αναφέρω πως εντύπωση μας έκανε τόσο η πειθαρχία των μαθητών όσο και η αυστηρότητα. Δεν μας επιτράπηκε να τραγουδήσουμε όλα τα

τραγούδια που είχαμε ετοιμάσει και ο χρόνος που μας δόθηκε για την προετοιμασία και τη παρουσίαση του δρώμενου ήταν περιορισμένος. Δεν μας έδωσαν ούτε ένα λεπτό παραπάνω από το πρόγραμμά τους και ο αριθμός των μαθητών που μας υποδέχτηκαν ήταν μικρότερος απ'ότι περιμέναμε, τέλος πάντων, εμείς βάλαμε όλες μας τις δυνάμεις και πιστεύω παρουσιάσαμε πολύ καλά αυτό που είχαμε ετοιμάσει. Ύστερα από την επίσκεψη αυτή επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο. Το μεσημέρι κάναμε μια επίσκεψη στο κέντρο του Seefeld, και στη συνέχεια μια εκπληκτική διαδρομή με τραίνο στο Innsbruck. Μέσα από το τραίνο το θέαμα ήταν κάτι παραπάνω από φανταστικό, όλη η πόλη ήταν στα πόδια μας σαν χαλί να την πατήσεις.

Όταν φτάσαμε μπροστά από τη χρυσή στέγη και μετά από λίγα λόγια για την πόλη και τα μνημεία της, ξεχυθήκαμε όλοι στα σοκάκια της εξερευνώντας την πόλη. Η χαρά που πλημμύριζε τις καρδιές μας αναμειγνύονταν με το αίσθημα θαυμασμού όχι μόνο για τους διαφορετικούς αρχιτεκτονικούς ρυθμούς αλλά και την τελείως διαφορετική όψη αυτής της πόλης σε σχέση με την Αθήνα. Αυτή η ημέρα τελείωσε με την επιστροφή μας στο ξενοδοχείο, η επόμενη προβλεπόταν κουραστική για όσους δεν είχαν επιχειρήσει ποτέ ξανά να κάνουν πεζοπορία.

Σάββατο 14 Απριλίου: Όλοι έτοιμοι, και στην ώρα μας ανεβήκαμε στο πούλμαν με προορισμό κάποια πλαγιά για πεζοπορία και οδηγό το διευθυντή του σχολείου που επισκεφτήκαμε χθες. Αρκετά κουραστικό για κάποιους, πέρασε η μισή περίπου ημέρα γιατί το απόγευμα επισκεφτήκαμε το γραφικό χωριό Igls και καθίσαμε στις καφετέριες να ξεκουραστούμε και να πάρουμε την ενέργεια που χάσαμε το πρωί. Ήμασταν πολύ τυχεροί γιατί μόλις φτάσαμε στο χωριό άρχισε μια λειτουργία στην καθολική εκκλησία του Igls (ίσως δεν ήταν ακριβώς λειτουργία αλλά κάποια προσευχή με μικρά παιδιά). Εντυπωσιασμένοι από την νοοτροπία των Αυστριακών και με μια μικρή στενοχώρια όταν καταλάβαμε πως αύριο θα ήταν η τελευταία ημέρα μας στην Αυστρία αποχαιρέτισαμε και αυτό το χωριό. Η μέρα δεν τελείωσε με την επιστροφή μας στο ξενοδοχείο, με αφορμή τα γενέθλιά μου μετά το δείπνο

μαζετήκαμε στο σαλόνι του ξενοδοχείου όπου οι συμμαθητές μας (Κωνσταντίνος Ρούλιας και Ισαάκ Τακματζίδης) έπαιξαν τραγούδια με τα μπουζούκια τους. Αυτά ίσως ήταν τα καλύτερα γενέθλια που έχω περάσει ποτέ. Η τελευταία ημέρα στη Αυστρία δυστυχώς ξημέρωσε, αλλά ίσως ήταν η πιο ωραία μέρα της εκδρομής. Ανεβήκαμε με τελεφερίκ στην πιο ψηλή κορυφή των Γερμανικών Άλπεων και κατεβήκαμε με οδοντωτό σιδηρόδρομο. Το απόγευμα

επισκεφτήκαμε το παραμυθένιο και ιστορικό Μόναχο, η εμπειρία αυτή θα μας μείνει αξέχαστη και πάντα χαραγμένη στο μυαλό και τη καρδιά μας.

Την επόμενη ημέρα ξυπνήσαμε αξημέρωτα ακόμα και το μόνο που δεν έβλεπες στα πρόσωπά μας ήταν η χαρά και το χαμόγελο. Μετά τη πρώτη στάση αρχίσαμε να

συνερχόμαστε και αυτή τη φορά η διαδρομή μας φάνηκε πιο μικρή. Φτάνοντας στο πλοίο η φράση των καθηγητών ήταν «Ωχ! πολλά σχολεία!» Ίσως είχαν δίκιο που δυσανασχετούσαν. Τα γεγονότα το βράδυ επιβεβαίωσαν αυτή τους την ανησυχία. Οι Ιταλοί έφηβοι δεν μας θύμισαν και τόσο τους ευγενικούς αυστριακούς, ούτε τους υπόλοιπους συμπατριώτες τους καθώς όχι μόνο απλά μας χάλασαν το βράδυ στη ντίσκο, αλλά χάλασαν και το πάρτυ γενεθλίων της Γεωργίας που άρχισε εκπληκτικά! Δεν πειράζει όμως γιατί ήταν το μόνο γεγονός που άφησε ένα μαύρο στίγμα στην εκδρομή και δεν την επισκίασε αφού η αντίδραση των καθηγητών μας ήταν άμεση. Η εκδρομή έμπαινε στη τελευταία ευθεία της με την άφιξη στη Πάτρα. Αυτό που είπαμε όλοι πατώντας τη γη ήταν «Αχ Ελλάδα!», Ελληνικά! Ακούμε Ελληνικά! Και αναπνέουμε ...καυσαέριο! Επιτέλους! Στη διαδρομή προς το σχολείο μας προσπαθήσαμε να απορροφήσουμε όσες περισσότερες εικόνες μπορούσαμε μέσα από το πούλμαν, με αυτούς τους μαθητές, να τους θυμόμαστε όλους και όλες τις στιγμές που περάσαμε μαζί. Όλα τα καλά κάποτε τελειώνουν όπως και αυτό το

ταξίδι. Θέλω να τονίσω το πόσο σημαντική ήταν η εκδρομή αυτή στην Αυστρία, αρχικά ήταν το πρώτο βήμα για να μάθουμε πως κάποια στιγμή θα είμαστε μόνοι χωρίς τους γονείς να μας φροντίζουν και θα πρέπει να στηριζόμαστε στον εαυτό μας και όχι να επαναπαυόμαστε στη βοήθεια των άλλων που κάποια στιγμή θα πάψει να υπάρχει. Επίσης, δεθήκαμε πιο πολύ με τους φίλους μας και τους γνωρίσαμε καλύτερα από τη στιγμή που είμαστε μαζί σχεδόν όλη την ημέρα. Στο ταξίδι μας συναντήσαμε νέα νοοτροπία, νέο τρόπο ζωής, εντοπίσαμε πού υστερεί η χώρα μας σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ε.Ε. και συνειδητοποιήσαμε πόσο διαφορετική είναι η χώρα μας, πόσο πιο ωραία είναι και γιατί όλοι την αγαπούν τόσο. Γιατί οι Έλληνες δεν μπορούν να ζήσουν με τόσες στερήσεις, δεν μας

αφήνει η παρορμητικότητά μας και το γεγονός ότι είμαστε αυθόρμητοι. Και τέλος γνωρίσαμε καλύτερα τους καθηγητές μας που πραγματικά τους είχαμε παρεξηγήσει. Αυτή η όμορφη, παραμυθένια και πολύ ζηλευτή εκδρομή θα μείνει για πάντα φυλαγμένη στο πιο ευρύχωρο και κοντινό μέρος του μυαλού μας ώστε να την αναπολούμε όποτε θέλουμε. Χαραγμένη για πάντα στη καρδιά μας!

Θάλεια Πενέλη

Τετάρτη 11 Απριλίου 2007

Είμαστε όλοι συγκεντρωμένοι στην είσοδο του σχολείου από τις 8 το πρωί. Πανέτοιμοι για αναχώρηση και κατενθουσιασμένοι. Αφού αποχαιρετούμε τις οικογένειές μας, επιβιβάζομαστε στο πούλμαν και ύστερα από μικρή καθυστέρηση αναχωρούμε για την Πάτρα γεμάτοι σιγουριά για μια αξέχαστη εκδρομή. Σε όλη τη διαδρομή επικρατούν τα γέλια και τα αστεία, η χαρά μας δεν κρύβεται. Κάνουμε μια μικρή στάση στον Ισθμό της Κορίνθου και συνεχίζουμε την πορεία μας. Ύστερα από δύο ώρες (νωρίτερα από το αναμενόμενο) φτάνουμε στην Πάτρα. Έχοντας αρκετό χρόνο στη διάθεσή μας αποφασίζουμε να επισκεφτούμε τον Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέα. Σύμβολο της νεότερης ναοδομίας ο Ναός αυτός αγέρωχος και επιβλητικός όπως στέκει προκαλεί σε όλους θαυμασμό και κατάνυξη με το στέμμα του από γαλάζιους τρούλους και ένα εκθαμβωτικό εσωτερικό. Μπαίνοντας μέσα μείναμε όλοι έκπληκτοι. Το εσωτερικό του Ναού με ένα τεράστιο πολυέλαιο πάνω από τα κεφάλια

μας και τα φανταστικά ψηφιδωτά, μας έκανε τεράστια εντύπωση. Καθίσαμε αρκετή ώρα θαυμάσαμε το Ναό και βγάλαμε πολλές φωτογραφίες.

Μετά από 45 λεπτά έφτασε η ώρα για να επιβιβαστούμε στο καράβι, Έτσι κατευθυνθήκαμε προς το όμορφο λιμάνι της Πάτρας. Στη μία το μεσημέρι έχουμε ήδη επιβιβαστεί στο πολυτελέστατο πλοίο και σε μία ώρα περίπου είναι έτοιμο για αναχώρηση για το λιμάνι της Ανκώνας. Το υπόλοιπο της ημέρας στο καράβι περάσαμε πολύ ευχάριστα. Φάγαμε, παίξαμε, χορέψαμε, τραγουδήσαμε, βγάλαμε αμέτρητες φωτογραφίες, γνωριστήκαμε με τα παιδιά ενός άλλου ελληνικού σχολείου που βρισκόταν στο ίδιο καράβι. Και το βράδυ με το απέραντο γαλάζιο να ξεχύνεται μπροστά μας, κλειστήκαμε στις καμπίνες μας γεμάτοι κέφι, ενθουσιασμό και ανυπομονησία για τη μέρα που θα ξημέρωνε.

Μοντσενίγου Θεοδώρα

Τετάρτη 11 Απριλίου 2007

Ξύπνησα το πρωί γεμάτος ενθουσιασμό για την εκδρομή στην Αυστρία. Αφού συγκεντρωθήκαμε στο σχολείο, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και αναχωρήσαμε για το λιμάνι της Πάτρας. Το κλίμα μέσα στο πούλμαν ήταν πολύ ευχάριστο και σε όλη τη διαδρομή συζητούσαμε για την εκδρομή. Στη Πάτρα φτάσαμε αρκετά νωρίτερα από την αναχώρηση του πλοίου. Έτσι επισκεφτήκαμε την εκκλησία του Αγίου Αντρέα. Η εκκλησία με εντυπωσίασε ιδιαίτερα όχι μόνο με το μέγεθός της αλλά και με τη διακόσμηση της. Φεύγοντας από την εκκλησία του Αγίου Αντρέα κατευθυνθήκαμε προς το λιμάνι όπου επιβιβαστήκαμε στο πλοίο. Τα πράγματα στο πλοίο κύλησαν πιο ήρεμά. Αφού τακτοποιηθήκαμε και φάγαμε στο self service γυρίσαμε στη καμπίνα όπου κοιμηθήκαμε για δυο περίπου ώρες. Το απόγευμα και ενώ πλησιάζαμε στην Ηγουμενίτσα κατεβήκαμε στο σαλόνι του πλοίου και συζητούσαμε για τις πρώτες εντυπώσεις της εκδρομής, αργότερα παρακολουθήσαμε από τη τηλεόραση ένα ποδοσφαιρικό αγώνα και γύρω στις 11 το βράδυ γυρίσαμε στις καμπίνες και κοιμηθήκαμε σκεπτόμενοι όμως πάντα το ταξίδι και το τι μας περιμένει στη συνέχεια.

Σπύρος Γεωργακόπουλος

Πέμπτη 12 Απριλίου 2007

Αγαπημένο μου ημερολόγιο, Σήμερα ημέρα Πέμπτη και ώρα 9:30. Είμαστε ακόμα στο πλοίο, το οποίο είναι καταπληκτικό: Σηκωθήκαμε, πήραμε το πρωινό μας και ήμαστε έτοιμοι να κατεβούμε στο λιμάνι της Ανκώνα. Λίγο πριν κατεβούμε, βγήκαμε στο κατάστρωμα να δούμε το λιμάνι από μακριά. Η θέα ήταν εκπληκτική. Η Ιταλία υπέροχη!

Ωρα 11: φτάσαμε στην Ιταλία. Ήμουν τόσο χαρούμενη, γιατί ήταν η πρώτη φορά που πήγαινα στο εξωτερικό και ειδικά με τους φίλους μου. Οι πρώτες μου εντυπώσεις ήταν φοβερές. Μου έκαναν εντύπωση οι δρόμοι και τα όμορφα τοπία, τα οποία τα βλέπαμε καθώς ήμαστε μέσα στο λεωφορείο και κατευθυνόμαστε για την Αυστρία.

Ωρα 10:00 το βράδυ, αν και ήμουν αρκετά κουρασμένη και ήταν πολύ σκοτεινά εγώ ήμουν σίγουρη πως ήμουν σε μια από τις ωραιότερες περιοχές της Αυστρίας. Το Seefeld! Ήμουν τόσο χαρούμενη, το ξενοδοχείο ήταν καταπληκτικό, οι άνθρωποι μας υποδέχτηκαν με χαρά, ήταν πολύ ξεστοί και φιλόξενοι. Το φαγητό ήταν πολύ ωραίο και πολύ ασυνήθιστο.

Ωρ11:30, ώρα για ύπνο, μας περιμένουν πολλά τις επόμενες ημέρες...

Σοφία Καρβουνάρη

Παρασκευή 13 Απριλίου 2007

Η μέρα μας αρχίζει με πρωινό ξύπνημα, αμέσως μετά ακολουθεί πλούσιο πρωινό το οποίο μας δίνει ενέργεια για την υπόλοιπη ημέρα. Αφού τελείωσε το πρωινό, φύγαμε για το σχολείο, στο οποίο επήγαμε με τα πόδια αφού ήταν πολύ κοντά στο ξενοδοχείο. Μόλις φτάσαμε αρχίσαμε να ετοιμαζόμαστε πυρετωδώς για το δρώμενο που θα παρουσιάζαμε. Δυστυχώς δεν

μπορέσαμε να παρουσιάσουμε όλα όσα είχαμε προετοιμάσει γιατί ο χρόνος τους ήταν περιορισμένος αλλά παρ' όλα αυτά όλα πήγαν πολύ καλά. Αφού τελείωσε η παρουσίαση και χαιρετίσαμε τα παιδιά, με το οποία είχαμε ήδη γνωριστεί, φύγαμε από το σχολείο και οι καθηγητές μας άφησαν ελεύθερους για λίγη ώρα να πάμε βόλτα στη γύρω περιοχή. Όταν τελείωσε η βόλτα μας και αφού συγκεντρωθήκαμε στο ξενοδοχείο ξεκινήσαμε όλοι μαζί να γνωρίσουμε το Seefeld στο οποίο κάναμε βόλτα και φάγαμε μεσημεριανό. Η ώρα πέρασε γρήγορα και ευχάριστα, η μέρα δεν τελειώνει όμως εδώ, συνεχίζεται στο Innsbruck. Όπου είχαμε αρκετό χρόνο να κάνουμε να γνωρίσουμε την όμορφη πόλη και να κάνουμε τα ψώνια μας. Ο χρόνος όμως κύλισε γρήγορα και ήρθε η ώρα να γυρίσουμε στο ξενοδοχείο. Μετά το βραδινό μας φαγητό αφού καθίσαμε λίγο στο σαλόνι επήγαμε στα δωμάτιά μας για ύπνο. Άλλη μια μέρα έφτασε στο τέλος της, από την οποία μόνο ευχάριστες αναμνήσεις θα μας μείνουν που θα δεσμεύουν πάντα ένα κομμάτι του εαυτού μας!

Ευδοκία Κωμοδίκη

Παρασκευή 13 Απριλίου 2007

Αφού ξυπνήσαμε και πήραμε το πρωινό μας στο ξενοδοχείο, ετοιμαστήκαμε για την προγραμματισμένη επίσκεψή μας στο γυμνάσιο του Seefeld. Όταν φτάσαμε εκεί συναντήσαμε δύο μαθητές που εκπροσωπούσαν την τάξη από την οποία ήταν τα παιδιά στα οποία θα απευθυνόμαστε στη συνέχεια. Μετά το καλωσόρισμα και αφού γνωριστήκαμε με τους μαθητές (οι οποίοι ήταν 14 χρονών)παρουσιάσαμε ένα θεατρικό δρώμενο όπου παρουσιάζονταν διάφορες μεγάλες προσωπικότητες της Ελλάδας. Έπειτα, ακολούθησε ένα τραγούδι από τη χορωδία. Μετά από αυτή την ευχάριστη συνάντηση, επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο, απ' όπου αναχωρήσαμε αργότερα για το κέντρο του Seefeld. Εκεί το περιηγηθήκαμε για αρκετή ώρα και ακολούθησε μια σύντομη επίσκεψη σε μια μικρή λίμνη, στη συνέχεια αναχωρήσαμε για το σταθμό του τραίνου, με τον οποίο επισκεφτήκαμε το Innsbruck. Εκεί επισκεφτήκαμε τη Χρυσή στέγη (εκεί όπου έβγαινε ο ηγεμόνας στο παρελθόν και έκανε ανακοινώσεις), στη συνέχεια περιηγηθήκαμε εκείνη την περιοχή όπου είχαμε την ευκαιρία να αγοράσουμε δώρα και σουβενίρ. Τέλος, γυρίσαμε και πάλι στο ξενοδοχείο, όπου δειπνήσαμε και πήγαμε, καθώς είμαστε κουρασμένοι, για ύπνο. Ήταν μια κουραστική, αλλά αρκετά ενδιαφέρουσα ημέρα.

Γεωργία Βλάχου

Σάββατο 14 Απριλίου 2007

Τέταρτη μέρα του ταξιδιού μας στην Αυστρία. Το πρόγραμμα προβλεπόταν μεγάλο και κουραστικό αλλά στο τέλος της ημέρας αποδείχθηκε ότι όλη η ταλαιπωρία άξιζε το κόπο. Το πρωί αφού πήραμε το χορταστικό πρωινό που μας περίμενε κάθε πρωί, ξεκινήσαμε για τη πεζοπορία σε πλαγιά των Άλπεων. Το πούλμαν μας άφησε στην αρχή του μονοπατιού που θα ακολουθούσαμε για να κάνουμε την πεζοπορία μας. Η πεζοπορία σταμάτησε όταν φτάσαμε σε υψόμετρο 1200μέτρα, εκεί που ήταν το τέλος της διαδρομής μας υπήρχε ένα καταφύγιο με εστιατόριο και παιδική χαρά. Καθίσαμε εκεί αρκετή ώρα ώστε να ξεκουραστούμε. Έπειτα κατεβήκαμε το βουνό διασχίζοντας ένα σύντομο αλλά δύσκολο μονοπάτι. Η πεζοπορία μας τελείωσε.

Επόμενος σταθμός ήταν το Τιρολέζικο μουσείο Λαϊκής τέχνης στο Innsbruck. Σ' αυτό το λαογραφικό μουσείο είδαμε πώς ήταν τα σπίτια του Τιρόλο παλιά, την παραδοσιακή τους στολή, διάφορα εργαλεία και σκεύη που χρησιμοποιούσαν στη καθημερινή τους ζωή και είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε μια ιδέα, με τη βοήθεια της τεχνολογίας, από τη μουσική που

συνήθιζαν να ακούνε. Στην ουσία χάρη σε αυτό το μουσείο γνωρίσαμε τον τρόπο ζωής τους. Επίσης όταν φτάσαμε στην όμορφη πόλη των Αψβούργων και της Μαρίας Θηρεσίας είδαμε τα ανάκτορα και την Αψίδα του θριάμβου, τη χρυσή στέγη, το μαυσωλείο του Μαξιμιλιανού και την Τερένζιενστράσσε.

Τρίτος και τελευταίος σταθμός αυτής της ημέρας ήταν το πανέμορφο Igls. Όταν φτάσαμε εκεί, βρήκαμε μια καθολική εκκλησία. Εκείνη την ημέρα γινόταν μια τελετή κατά την οποία ο ιερέας ευλογούσε τα παιδιά ηλικίας 9 χρονών. Αφού τελείωσε η τελετή, την οποία παρακολουθήσαμε, οι καθηγητές μας άφησαν σε ένα πάρκο για να ξεκουραστούμε. Μετά από μια ώρα περίπου φύγαμε από εκεί για να επιστρέψουμε στο ξενοδοχείο μας στο Seefeld.

Δυστυχώς άλλη μια όμορφη μέρα τελείωσε. Για άλλη μια φορά διευρύναμε τις γνώσεις μας μαθαίνοντας καινούρια και ενδιαφέροντα πράγματα για τη χώρα που είχαμε τη χαρά να επισκεφτούμε.

Χαρά Παράσoglou

Σάββατο 14 Απριλίου 2007

Ξυπνήσαμε σχετικά εύκολα γεμάτοι όρεξη για μια ακόμα συναρπαστική ημέρα εν των συνόρων της Αυστρίας. Αφού πήραμε το πρόγευμά μας συγκεντρωθήκαμε και αναχωρήσαμε για πεζοπορία.

Στη πεζοπορία μας ακολούθησε και ο προσκεκλημένος μας διευθυντής του σχολείου στο Seefeld. Περιπατήσαμε περίπου 2 ώρες θαυμάζοντας τη φύση και τη μαγευτική θέα από τα 1200 μέτρα. Κάναμε στάση για μεσημεριανό και ξαναπήραμε το δρόμο της επιστροφής κατηφορίζοντας.

Το απόγευμα επισκεφτήκαμε το Τιρολέζικο μουσείο Λαϊκής Τέχνης που στεγάζεται σε παλιό μοναστήρι. Το μουσείο ήταν αρκετά ενδιαφέρον και τράβηξε την προσοχή μας για τα πλούσια

εκθέματα.

Το ίδιο απόγευμα αναχωρήσαμε για το πανέμορφο Igls. Η περιοχή και η ομορφιά της θύμιζαν παραμύθι.

Το βράδυ αφού επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο και γευματίσαμε, γιορτάσαμε με χαρά τα γενέθλια της συμμαθήτριάς μας της Θάλειας. Κόψαμε τούρτα (που μας προσέφερε το ξενοδοχείο), τραγουδήσαμε και χορέψαμε στους ρυθμούς του μπουζουκιού που κάποιοι φίλοι μας έπαιζαν.

Κωνσταντίνα Γιαννακού

Κυριακή 15 Απριλίου 2007

Χωρίς κανείς να το καταλάβει έφτασε και η πέμπτη ημέρα της εκδρομής στην Αυστρία, η συγκεκριμένη ημέρα από το πρωί μέχρι το βράδυ που γυρίσαμε στο ξενοδοχείο μας έκρυβε πολλές εκπλήξεις. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν μια μέρα "κρυφή" από τους καθηγητές μας προς εμάς!

Μετά το ξύπνημα και το πρωινό μας επιβιβαστήκαμε στο λεωφορείο. Εκεί μας ανακοινώθηκε η πρώτη έκπληξη η οποία όριζε να ανεβούμε με τελεφερίκ στο υψηλότερο σημείο των γερμανικών Άλπεων και συγκεκριμένα στο Bayerische Zugspitze με υψόμετρο κάτι λιγότερο από 3000 μέτρα!!!

Τα παιδιά όλα είμαστε πολύ χαρούμενα. Το κλίμα που επικρατεί στο λεωφορείο είναι λαχτάρα καθώς και ανυπομονησία. Ύστερα από λίγη ώρα φτάσαμε σε κείνο το μαγευτικό τοπίο που είμαι σίγουρος ότι όσα χρόνια και να περάσουν δεν θα σβηστεί από τη μνήμη μου! Όταν ανεβήκαμε στο αναμενόμενο υψόμετρο μας προξένησε απορία το γεγονός ότι αν και βουνό στα 3000 μέτρα, αν και χιόνια, δεν έκανε πάρα πολύ κρύο. Εκεί βγάλαμε πολλές

αναμνηστικές φωτογραφίες, παίξαμε με τα χιόνια και γενικά μπορώ να πω ότι η επίσκεψη σ' αυτό το τοπίο ήταν η πιο συναρπαστική από όλη την εκδρομή. Στη συνέχεια αφού επιβιβαστήκαμε στο λεωφορείο μας ανακοινώθηκε η δεύτερη έκπληξη, σύμφωνα με την οποία θα επισκεπτόμαστε το Μόναχο! Η χαρά μας ήταν διπλή γιατί αφενός θα πηγαίναμε στο κοσμοπολίτικο Μόναχο και αφετέρου διότι θα συναντούσαμε τον κ. Καραθανάση, παλιό καθηγητή των Γερμανικών στο σχολείο μας που τώρα υπηρετεί στη Γερμανία.

Στο Μόναχο οι καθηγητές μας άφησαν ελεύθερους να το εξερευνήσουμε μόνοι μας. Αρχικά περάσαμε από το παλιό και το νέο Δημαρχείο, τον Καθεδρικό Ναό και στη συνέχεια κολατσίσαμε και κάναμε βόλτες στα σοκάκια Εντύπωση μας έκανε ότι Ιταλοί και Γερμανοί μπορούσαν να χαίρονται με μικροχαρές της καθημερινής ζωής. Χαρακτηριστικό, παράδειγμα είναι ότι μία τοπική ομάδα νίκησε σε αγώνα ποδοσφαίρου και το πανηγύρι στήθηκε. Στο πανηγύρι αυτό πήραμε μέρος και εμείς καθώς ένα ακορντεόν έπαιζε τη μουσική του Ζορμπά ενώ εμείς χορεύαμε χασαποσέρβικο.

Μετά από λίγο, σήμανε η ώρα της επιστροφής, αργά πια, επήγαμε στο ξενοδοχείο δειπνήσαμε και προσπαθήσαμε να κοιμηθούμε για λίγο γιατί στις 4 τα ξημερώματα έπρεπε να ξεκινήσουμε για το ταξίδι της επιστροφής.

Ξημέρωνε μια άλλη ημέρα, φυσικά διαφορετική από τις άλλες...

Κωνσταντίνος Ρούλιας

Κυριακή 15 Απριλίου 2007

Σήμερα είχαμε πρωινό ξύπνημα στις 8:00. Φάγαμε ένα “γεμάτο” πρωινό και στη συνέχεια αναχωρήσαμε για την υψηλότερη κορυφή των Γερμανικών Άλπεων, τη Zugspitze με ύψος 2966 μέτρα. Στη κορυφή φτάσαμε περίπου στις 11:00. Η θέα ήταν καταπληκτική, το τοπίο τρομερό, όλα κάτασπρα, αυτός ήταν και ο λόγος που βγάλαμε εκεί την αναμνηστική φωτογραφία. Έπειτα πήγαμε στο χιονοδρομικό κέντρο και παίξαμε χιονοπόλεμο και κατρακυλούσαμε στις πλαγιές του βουνού. Από εκεί κατεβήκαμε κάτω με τον οδοντωτό σιδηρόδρομο. Αργότερα πήγαμε στο Μόναχο όπου και καθίσαμε για δύο ώρες περίπου κάνοντας βόλτες στο κέντρο γύρω από την κεντρική πλατεία ενώ κάποιοι κάθισαν να φάνε κάτι. Γύρω στις 6:30 αφήσαμε το Μόναχο για το ξενοδοχείο μας στο Seefeld. Μετά το βραδινό φαγητό που δεν ήταν και το καλύτερο σε σχέση με τις προηγούμενες ημέρες πήγαμε κατευθείαν για ύπνο, στην πραγματικότητα δεν κοιμηθήκαμε γιατί έπρεπε να ξυπνήσουμε πολύ νωρίς. Αυτή ήταν και η καλύτερη ημέρα της εκδρομής.

Μιχάλης Σαχάς

Δευτέρα 16 Απριλίου 2007

Η καλύτερη στιγμή των σχολικών χρόνων είναι η εκδρομή που όλοι περιμένουμε με λαχτάρα και αγωνία. Η χειρότερη όμως είναι η επιστροφή. Σε μένα έτυχε να πρέπει να γράψω και για την τελευταία ημέρα στην Αυστρία. Ήταν μια μέρα δύσκολη και μελαγχολική. Δύσκολη γιατί έπρεπε να σηκωθώ πολύ πρωί, μελαγχολική γιατί παίρναμε το δρόμο της επιστροφής αφήνοντας πίσω μας το μαγευτικό Τιρόλο και την

ξεγνοιασιά της εκδρομής.

Οι μέρες στο Τιρόλο ήταν τόσο έντονες και γεμάτες που ούτε καταλάβαμε πώς πέρασαν και ήρθε η ώρα του γυρισμού. Σίγουρα όλοι γυρίζαμε “φορτωμένοι” εικόνες και αναμνήσεις από μια χώρα με διαφορετική φύση, διαφορετικό πολιτισμό και άλλη νοοτροπία των ανθρώπων. Όλα αυτά ήταν όμως ακόμα μπερδεμένα στο μυαλό μας και σίγουρα θα ξεκαθάρizαν τις επόμενες ημέρες.

Ξυπνήσαμε (όσοι κοιμήθηκαν)

στις 4:00 τα ξημερώματα. Πήραμε τα πράγματα. Πρωινό σε πακέτα και επιβιβάστηκαμε. Η αναχώρηση έγινε γρήγορα και οργανωμένα. Οι μαθητές έβγαζαν αναστεναγμούς απογοήτευσης και οι καθηγητές αναστεναγμούς ανακούφισης (αφού πήγαν όλα καλά). Στη διαδρομή προς Ανκώνα, όπως ήταν αναμενόμενο, οι

περισσότεροι είχαν αποκοιμηθεί και ονειρεύονταν τις όμορφες ημέρες που αφήναμε πίσω μας. Μόλις περάσαμε τα σύνορα Αυστρίας – Ιταλίας κάναμε στάση για το πρωινό μας.

Στις 13:00 ήμασταν στο λιμάνι της Ανκώνα. Η εικόνα διαφορετική, κίνηση, κόσμος, φωνές. Καμιά σχέση με την Αυστρία, θύμιζε Ελλάδα. Στις 13:30 το πλοίο αναχώρησε. Η εκδρομή και η Αυστρία είναι πια παρελθόν. Αλλά οι αναμνήσεις νωπές στη μνήμη μας. Το ταξίδι με το καράβι ήταν ευχάριστο, για πολλούς λόγους. Πρώτον το πλοίο ήταν μεγάλο και ασφαλές, δεύτερον είχε όλο όσα χρειάζεται ένας ταξιδιώτης και τρίτον και κυριότερο μπορούσαμε να κινούμαστε ελεύθεροι, μακριά από τα καχύποπτα βλέμματα των καθηγητών.

Επισκεπτόμαστε τους φίλους μας στις καμπίνες τούς, καθόμαστε στο σαλόνι και φυσικά το βράδυ πήγαμε στη disco. Εκείνη την ημέρα είχε γενέθλια μια συμμαθήτριά μας, κόψαμε τούρτα και διασκεδάσαμε χορεύοντας μέχρι τις εντεκάμισι. Μετά από μια τόσο έντονη και κουραστική ημέρα πήγαμε για ύπνο στις καμπίνες μας.

Το πρωί τη επόμενη ημέρας θα ξυπνήσουμε στην Ελλάδα. Η ωραιότερη εμπειρία από τα χρόνια του Γυμνασίου έφτασε στο τέλος. Απ' όσο γνωρίζω λίγοι μαθητές έχουν τη δυνατότητα να ζήσουν αυτή την εμπειρία γι' αυτό αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω το διευθυντή και τους καθηγητές που οργάνωσαν αυτή την εκδρομή και μας έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσουμε μια ξένη χώρα.

Δέσποινα Παπαδιά – Ματίνα Σκηνιώτη

Δευτέρα 16 Απριλίου 2007

Η ημέρα της επιστροφής έφτασε. Γνωρίζαμε ότι αυτή η ημέρα, όσον αφορά το πρόγραμμα, ήταν πιο άδεια μα και η πιο κουραστική αφού έπρεπε να διανύσουμε πολλά χιλιόμετρα για να φτάσουμε στο λιμάνι της Ανκώνα και να πάρουμε το πλοίο της επιστροφής. Ξυπνήσαμε λοιπόν, στις 4 τα ξημερώματα και πολύ γρήγορα βρεθήκαμε στο λεωφορείο. Κάθισα στο κάθισμά μου και έκλεισα τα μάτια μου. Τότε πέρασαν από τη σκέψη μου, σαν κινηματογραφική ταινία, όλα όσα έζησα στην Αυστρία τις προηγούμενες ημέρες, οι βόλτες στο μαγευτικό Seefeld, και στο μαγευτικό Innsbruck, τα παραδοσιακά τιρολέζικα σπίτια, η εντυπωσιακή στέγη με το ατόφιο χρυσάφι., η πανέμορφη όψη των χιονισμένων κορυφών των Άλπεων, η ανάβαση με το τελεφερίκ στη κορυφή Zugspitze και τα επιβλητικά κτίρια στο Μόναχο.

Έχοντας αυτές τις εικόνες στο μυαλό μου με πείρε ο ύπνος. Δυστυχώς κοιμόμαστε και δεν μπορέσαμε να απολαύσουμε, για δεύτερη φορά τη διαδρομή στις Άλπεις, με τις πολλές σήραγγες και τη σταδιακή αλλαγή του τοπίου. Όταν πια ξυπνήσαμε είχαμε μπει ήδη στην Ιταλία. Γύρω μας απλωνόταν τα καταπράσινα λιβάδια. Σταματήσαμε κάπου και φάγαμε το πρωινό μας που είχαμε πάρει από το ξενοδοχείο σε πακέτο. Συνεχίσαμε το ταξίδι μας. Φτάσαμε στην Ανκώνα. Επιβιβαστήκαμε στο πλοίο και εγκατασταθήκαμε στις καμπίνες μας. Αφού ξεκουραστήκαμε, βγήκαμε, κάναμε βόλτες, φάγαμε και το βράδυ πήγαμε στη

disco, και γιορτάσαμε τα γενέθλια μιας συμμαθήτριάς μας. Μετά από λίγο αρχίσαμε

να χορεύουμε. Δυστυχώς κάποιοι θερμόαιμοι Ιταλοί αναμείχθηκαν με μας και άρχισαν να μας ενοχλούν. Γι αυτό το λόγο, ο καπετάνιος έκλεισε τη μουσική στη disco και αναγκαστήκαμε να φύγουμε.

Μετά από λίγη ώρα πήγαμε στις καμπίνες μας για ύπνο, έχοντας στη ψυχή μας συναισθήματα χαράς και λύπης. Χαράς, γιατί σε λίγο θα βρισκόμαστε και πάλι κοντά στους δικούς μας, και λύπη, γιατί τελείωνε αυτή η ωραία εκδρομή όπου ζήσαμε επτά ολόκληρες ημέρες με τους συμμαθητές και του καθηγητές μας, όπου για πρώτη φορά νιώσαμε ανεξάρτητοι και πιο ελεύθεροι όπου πήραμε στις καρδιές μας εμπειρίες και αναμνήσεις που θα μείνουν ζωντανές για μια ζωή.

Τακματζίδης Σάκης

Τρίτη 17 Απριλίου 2007

Οι μέρες που με τόση αγωνία περιμέναμε, τελείωσαν και δυστυχώς η ωραία μας εκδρομή, η απίστευτη αυτή εμπειρία φτάνει σιγά - σιγά στο τέλος της. Με νωπές ακόμα τις αναμνήσεις των προηγούμενων ημερών την Τρίτη 17 Απριλίου ξυπνάμε όλοι με φόντο τη θάλασσα. Βρισκόμαστε στο καράβι της επιστροφής. Τι σιγανό του τρέμουλο κατάφερε να μας υπνωτίσει το προηγούμενο βράδυ. Ύστερα κατεβήκαμε στον όροφο του εστιατορίου για να πάρουμε το τελευταίο πρωινό πριν επιστρέψουμε στη ρουτίνα της καθημερινής μας ζωής στα Μελίσσια.

Σε λίγο έπρεπε να ξανανεβούμε στις καμπίνες για να ετοιμάσουμε τα πράγματά μας, φροντίζοντας βέβαια να μη ξεχάσουμε τίποτα. Σε όλο το διάδρομο όμως, καθώς και στις καμπίνες των παιδιών, επικρατούσε μια ηρεμία, μια απέραντη ησυχία. Κανένας

δεν ήταν αναστατωμένος. Όλοι σκεπτικοί και μεταδίδοντας μια μουντάδα με το βλέμμα τους, αποχαιρετούσαν σιγά - σιγά τις καμπίνες τους και οδηγούνταν προς τη ρεσεψιόν όπου θα συναντιόμασταν. Οι ώρες τα λεπτά, τα δευτερόλεπτα κυλούσαν πολύ γρήγορα. Κανένας δεν είχε την αίσθηση του χρόνου και του τόπου. Αλλά σίγουρα ξέραμε ότι πλέαμε σε ελληνικά νερά. Συγκεντρωθήκαμε όλοι στη ρεσεψιόν. Άλλοι έμειναν εκεί, άλλοι έκαναν την τελευταία βόλτα τους στο

πλοίο, ενώ άλλοι είχαν καθίσει σε κάποια από τις καφετέριες για να χαλαρώσουν.

Η τελευταία ειδοποίηση από τα μεγάφωνα σήμανε το δέσιμο της άγκυρας στο λιμάνι της Πάτρας και την προετοιμασία των επιβατών για αποβίβαση. Σιγά - σιγά οι επιβάτες κατέβηκαν από το πλοίο με τις βαλίτσες φορτωμένοι στα χέρια. Επιτέλους πατήσαμε το πόδι μας σε ελληνική γη, "στα πάτρια εδάφη". Επιβιβαστήκαμε γρήγορα στο πούλμαν και πήραμε έτσι το δρόμο της επιστροφής για την Αθήνα. Κατά τη διάρκεια της επιστροφής με γέλια και τραγούδια προσπαθούσαμε να ξεχάσουμε ότι επιστρέφουμε στη ρουτίνα. Τα γνώριμα σε μας τοπία της Αθήνας και ιδιαίτερα των Μελισσιών σήμαιναν το οριστικό τέλος της εκδρομής.

Την άφιξή μας στο σχολείο υποδέχτηκαν οι γονείς μας οι οποίοι χάρηκαν βεβαίως που γυρίσαμε ασφαλείς και ικανοποιημένοι. Αν και όλοι οι εκδρομείς έδειχναν χαρούμενοι, ξέρω πως σίγουρα θα ένοιωθαν μέσα τους μια πίκρα, μια νοσταλγία.

Κι η αυλαία κλείνει!

Ευχαριστούμε όλοι από τα βάθη της καρδιάς μας όλους τους καθηγητές που μας συνόδευσαν, τον οδηγό, την ξεναγό και ιδιαίτερα τον διευθυντή μας κ. Κορμπάκη.

Βασιλική Ραμαντάνη

Τρίτη 17 Απριλίου 2007

Την Τρίτη το πρωί ξυπνήσαμε και νιώθαμε πολλά συναισθήματα. Μερικά από αυτά ήταν χαρά, επειδή θα ξαναβλέπαμε τους δικούς μας ανθρώπους και τη πατρίδα μας, αλλά και λύπη, επειδή αυτό το 7ήμερο ταξίδι θα έφτανε στο τέλος του. Αυτό το ταξίδι μας έφερε πιο κοντά με τα υπόλοιπα παιδιά και μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε νέους πολιτισμούς, νέες κουλτούρες και νέους ανθρώπους. Επίσης νοιώθαμε ενθουσιασμό επειδή είδαμε νέα μέρη και καινούρια αξιοθέατα που δεν είχαμε ξαναδεί και ευγνωμοσύνη προς τους καθηγητές μας που μας έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να δούμε όλα αυτά που είδαμε. Όταν σταματήσαμε, κάπου στην εθνική οδό, για να φάμε αισθανθήκαμε τη διαφορά που έχει η Ελλάδα με την Αυστρία, όπως στην καθαριότητα. Στην Αυστρία όλα τα μέρη, όλοι οι δρόμοι ήταν πεντακάθαροι, σε σχέση με την Ελλάδα. Επίσης στην Αυστρία δεν είχε τόση φασαρία από τα αυτοκίνητα ενώ οι άνθρωποι ήταν ήσυχοι και φιλόξενοι.

Κώστας Κώτσιας- Δημήτρης Περδικάρης- Αντώνης Κράλλης

Τρίτη 17 Απριλίου 2007

Ξημερώνοντας Τρίτη οι αναμνήσεις μας από αυτή τη φανταστική εκδρομή ήταν ακόμα νωπές. Στις συζητήσεις όλων των παιδιών βρισκόντουσαν οι βόλτες στο Innsbruck, η παραμονή μας στο μαγευτικό Seefeld, η περιήγησή μας στο Μόναχο και φυσικά η μετάβασή μας στην υψηλότερη κορυφή των γερμανικών Άλπεων (Zugspitze) με ύψος 2966 μέτρα, με τελεφερίκ. Με το πρωινό ξύπνημα στο καράβι όλα τα παιδιά πήγαμε να πάρουμε το πρωινό μας και να καθίσουμε στο σαλόνι του πλοίου, όσο πλησιάζαμε το λιμάνι της Πάτρας τόσο πιο πολύ μας ερχόταν η ελληνική αύρα όλο και πιο πολύ θέλαμε να επιστρέψουμε στην Ελλάδα και να πατήσουμε το πόδι μας σε ελληνικό έδαφος και να δούμε τους δικούς μας. Με το που φτάσαμε στο λιμάνι της Πάτρας και επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν αρχίσαμε να συνειδητοποιούμε ότι η εκδρομή έχει πλέον τελειώσει. Στο λεωφορείο πήρε το μικρόφωνο ο διευθυντής του σχολείου κ. Κορμπάκης και μας είπε πράγματα σχετικά με την εκδρομή και το πρόγραμμα του σχολείου στη συνέχεια μέχρι το τέλος της χρονιάς. Στη συνέχεια το λόγο πήρε η πρόεδρος του 15λούς Βάσω Ραμαντάνη και ευχαρίστησε εκ μέρους όλων των παιδιών το διευθυντή και τους καθηγητές μας που χωρίς αυτούς η εκδρομή δεν θα είχε πραγματοποιηθεί. Λίγη μουσική ακόμα στο λεωφορείο και γύρω στις 3:30 είμαστε στο Μελίσσια στο γυμνάσιό μας. Αποχαιρετιστήκαμε και δώσαμε ραντεβού ...για την επόμενη εκδρομή.

Γιάννης Νταβέλης

Στην εκδρομή έλαβαν μέρος:

Βαλαντάσης Αλέξαν.
 Βλάχου Γεωργία
 Γεωργακόπουλος Σπ.
 Γιαννακού Κωνσταν.
 Γκλαβάς Θωμάς
 Ζαφειρόπουλος Δημ.
 Ζαχαρής Σωτήρης
 Καλλίδη Μαγδαληνή
 Καρβουνάρη Σοφία
 Κόκκινου Εσθήρ
 Κουτσογιάννη Βασιλ.
 Κουτσούρης Χάρης
 Κυπαρίσσης Δημήτρ.
 Κούλης Παναγιώτης
 Κράλλης Αντώνης
 Κωμοδίκη Ευδοκία
 Κώτσιας Κων/ντίνος
 Μοντσενίγου Θεοδ.
 Μπαβέλης Ιωάννης
 Ντάτσικα Θεοδώρα
 Παπαδιά Δέσποινα

Παράσογλου Χαρά
 Πενέλη Θάλεια
 Περδικάρης Δημήτρ.
 Προκοπίου Δημήτρης
 Πρόντα Λεντιό
 Πύρκολου Μαριάννα
 Ραμαντάνη Βασιλική
 Ράλλιου Νίκη
 Ρούλιας Κωνσαντίνος
 Ρίππη Παναγιώτα
 Σαχάς Μιχάλης
 Σκηνιώτη Ευδοκία
 Σκορδάκη Θέμις
 Τακματζίδης Ισαάκ
 Ταμίσης Σωτήρης
 Τσουκνίδας Ηλίας
 Φίλιππας Σταύρος
 Φράγκος Αργύρης
 Χαϊμαντάς Αλέξανδ.
 Χονδρογιάννης Γιώρ.

και οι συνοδοί καθηγητές:

Κορμπάκης Θεόδωρος, Διευθυντής
 Αδάμου Φωτεινή
 Βασιλειάδη Παναγιώτα

Βερικίου Ευσταθία
 Μπασμπαλέρη Άσπα
 Χαϊμαντάς Σωτήρης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Για την πραγματοποίηση αυτού του ταξιδιού ευχαριστούμε:

- Το Δήμαρχο κ. Μανώλη Γραφάκο και το Δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Μελισσίων για την οικονομική ενίσχυση.
- Τον Πρόεδρο κύριο Βαγγέλη Σκηνιώτη και τα μέλη του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου μας επίσης για την οικονομική βοήθεια, τόσο στο ταξίδι όσο και στην εκδήλωση στο Πολιτιστικό Κέντρο.
- Το Δημοτικό Σύμβουλο κ. Βασίλη Λάζο που προσέφερε τα δώρα προς το αυστριακό σχολείο.
- Τον κύριο Γιάννη Κουκουλά, Πρόεδρο της σχολικής επιτροπής του σχολείου μας, που μερίμνησε για την έκδοση του οδοιπορικού μας.
- Τους συναδέλφους μου συνοδούς καθηγητές που με ευθύνη και αγάπη συνέβαλαν στη υλοποίηση αυτού του ταξιδιού.
- Τον κύριο Σωτήρη Χαϊμαντά καθηγητή πληροφορικής στο σχολείο μας, ο οποίος με περισσή φροντίδα και υπευθυνότητα επιμελήθηκε την έκδοση του βιβλίου αυτού.

Κορμπάκης Θεόδωρος